

РЕШЕНИЕ

№ 9534

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2330** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Сити Геймс 2019“ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника- адвокат К. Г. от САК, против Решение № 000030-1759 от 19.02.2024г. на Изпълнителния директор на НАП, във връзка с искане с вх. № 26-С-72 от 26.01.2024г., за възстановяване на платена вноска по чл.10а от Закона за хазарта, подадено от същата фирма.

В съдебно заседание,жалбоподателят се представлява от пълномощника си. Не ангажира нови доказателства, освен съдържащите се по преписката. Поддържа жалбата и пледира за нейното уважаване. Претендират се разноските.

Ответникът- Изпълнителния директор на НАП представя административната преписка свързана с издаденото решение. В открито заседание се представлява от пълномощници- юриконсулт А. и юриконсулт Я., които оспорват жалбата и молят да бъде отхвърлено оспорването. Представят и писмени бележки по съществуването на спора. Претендира се присъждане на юриконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-ГРАД /АССГ/, в настоящият съдебен състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от лице с активна процесуална легитимация. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от

АПК, който по съществува си е неблагоприятен за оспорващата страна, поради което са налице всички положителни кумулативно изискуеми предпоставки да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На 26.01.2024г. е подадено искане от „Сити Геймс 2019“ООД, с което е сезиран ответният административен орган с искане за възстановяване на сумата от 5000 лева /л.16-17 от делото/. Сочи се, че дружеството притежава лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в обект в [населено място], обл.Я., съгласно Решение за издаване на лиценз по чл.17, ал.1, т.1 от Закона за хазарта с № 000030-9813 от 27.11.2023г. Описва се, че на 14.12.2023г. организаторът е платил вноска за социално отговорно поведение по чл.10, ал.1, т.3 от Закона за хазарта за този обект, а с платежно нареждане от 26.01.2024г. отново е внесъл вноска по същият законов текст за посочения обект. Издаденото удостоверение за наличие на лиценз е получено от искателя на 12.01.2024г., с оглед датата на предаването. Позовава се на нормата на чл.9, ал.2 от Закона за хазарта, която забранява организирането на хазартни игри от лица без съответен лиценз, както и фактическото осъществяване на дейността по издадения лиценз, без да е получено удостоверението по чл.34 от ЗХ., поради което едва с получаването му е започнало осъществяване на дейността фактически. Сочи се, че според чл.10а, ал.3 от ЗХ вноските по чл.10а, ал.1 от ЗХ се внасят до 31 март на текущата година, а организаторите на хазартни игри, получили лиценз след тази дата внасят годишните вноски в 30-дневен срок от датата на получения лиценз. При тези факти, с оглед получаване удостоверението на 12.01.2024г. вноската на процесното правно основание е дължима до 31.03.2024г., по аргумент за обратното, съобразно текста на чл.10а, ал.3 от ЗХ. При тези обстоятелства, според искателя платената по-рано вноска /внесена през м.декември 2023г./ се явява недължимо внесена и следва да бъде върната.

С процесното решение от 19.02.2024г. ответният орган е оставил искането без уважение, а за да постанови този резултат изпълнителният директор на НАП изтъква, че аргументите на дружеството не намират опора в закона. Сочи се, че регламентираната годишна вноска по чл.10а от ЗХ за социално отговорно поведение се дължи от субектите притежаващи качеството на организатори на хазартни игри през съответната /текуща/ календарна година и същата не зависи от броя на месеците или дните през годината, през които посоченото качество е било налично. Акцентира се на обстоятелството, че тази вноска е годишна и като такава е неделима, т.е. дължи се изцяло и еднократно, в размера и сроковете, посочени в чл.10а от ЗХ. Ответната страна заявява, че в случаят има значение качеството на организатор на игри, а придобиването му става с влизане в сила решението на същия административен орган за издаване на лиценз. Позовава се на чл.29, ал.1 от ЗХ, според които решението влиза в сила, когато не е обжалвано в срок и/или подадените жалби не са уважени. Ответникът се противопоставя на тезата на дружеството, че качеството организатор на хазартни игри се придобива с издаване на удостоверението по чл.34 от ЗХ, тъй като самото получаване е обективен факт и задължителна предпоставка за самото упражняване на дейността по издадения лиценз, но не е меродавно за придобиване качеството на организатор. В подкрепа на своята теза сочи, че по желание на съответният организатор удостоверението може да бъде върнато на издателя, без

обаче това да променя качеството на „организатора“. В тази връзка, съгласно чл.40, ал.4 от ЗХ указва, че спирането и възобновяването на дейността не се отразява на срока на издадения лиценз. В заключение, изтъква че двете платени вноски, всяко от които в размер на 5000 лева изцяло съответстват на изискванията на закона и по-ранно внесената вноска е дължима именно за календарната 2023г., а втората платена вноска- за календарната 2024г.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи :

Административното производство е започнало по писмено волеизявление от дружеството „Сити Геймс 2019“ ООД до изп.директор на НАП, с което се прави искане за възстановяване на сума в размер на 5000 лева, внесена на 14.12.2023г., която счита за платена без законово основание.

Страните не спорят по фактите. Не се оспорва нито датата на получаване на удостоверение- 12.01.2024г., нито факта, че са осъществени две плащания, всяко от които в размер на 5000 лева, постъпили на съответните дати през м.декември 2023г. и през м.януари 2024г. и с описаното правно основание- вноска за социално отговорно поведение по чл.10, ал.1, т.3 от Закона за хазарта.

Изпълнителният директор на НАП подробно е анализирал както релевантните към постановления административен акт обстоятелства, така и всички приложими материалноправни разпоредби, чието правилно тълкуване всъщност дава отговор на спорните по делото въпроси.

Страните спорят на плоскостта на правното основание за дължимост на вноската за социално отговорно поведение и по-конкретно дали се дължи такава за календарната 2023г., доколкото липсва и твърдение, че внесената сума относно календарната 2024г. не е дължима.

В тази връзка, актът е постановен от компетентен орган, при положение, че самото Решение за издаване на лиценз по чл.17, ал.1, т.1 от Закона за хазарта с № 000030-9813 от 27.11.2023г. е издадено именно от този административен орган.

По отношение формата на оспорения акт, следва да се отбележи, че е издадено писмено решение, което е надлежно мотивирано и съдържа необходимите реквизити, съгласно чл.59, ал.2 от АПК, доколкото законодателят не поставя други специфични изисквания за формата в тази насока. В случаят, напълно е ясна волята на административния орган, инкорпорирана в оспореното решение, в което освен фактическите констатации се съдържа и изчерпателно описване на правните разпоредби, респективно на причината, поради която искането за връщане на по-ранно внесената сума е неоснователно и се оставя без уважение.

При произнасянето на ответника не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като всички факти са безспорни и при произнасянето си органът ги е обсъдил в пълнота, респективно не е нарушено правото на защита на дружеството-заявител /искател/.

По материалния закон и неговите цели:

Съгласно чл.10а, ал.1, т.3 от закона за хазарта „Организаторите на хазартни игри са длъжни да правят годишни вноски за социално отговорно поведение за всеки издаден лиценз в размер, както следва:...т.3 за всички останали хазартни игри – 5 000 лв., в

относимата редакция, доколкото с изменение на нормата обнародвано в ДВ, бр.42 от 2024г. /в сила от 19.09.2024г. тази сума става 10 000 лева/. Нормата на чл.10а, ал.3 от ЗХ предвижда, че вноските следва да се внесат до 31 март на текущата година, а ако лицензът е получен след това – в 30-дневен срок от получаване на лиценза, респективно е предвидена лихва за забава, ако не се внесат в този срок.

В случаят, не само решението за издаване на лиценз е постановено през 2023г., но и самото удостоверение за издаден лиценз за организиране на хазартни игри е от 12.12.2023г. /л.20 от делото/. Срокът на действие на лиценза е 5 години, а решението, с което е издаден е постановено на 27.11.23г. както се установява от съдържанието на самото удостоверение, удостоверението се издава на основание чл.34, ал.1 от ЗХ и отразява актуалното състояние на лиценза, издаден с Решението от 27.11.2023г., като е валиден до 12.12.2028г. Именно последният факт обективизиран от текста на удостоверението дава отговор на спорния въпрос, дали вноската за отговорно поведение е била дължима през 2023г. При положение, че съгласно цитираното и приложено по преписката удостоверение, същото е издадено на 12.12.2023г. и очевидно поставя началната дата на валидност на лиценза, не може да възникне съмнение дали и за тази календарна година вноската е била дължима. След като, считано от 12.12.2023г. дружеството има качеството на организатор на хазартни игри, при положение, че притежава такъв лиценз, Датата на самото получаване на удостоверението не може да промени този извод, в противен случай именно тази дата /на получаване на удостоверението/ би била начална за неговото действие, респективно определяща срока за неговата валидност. Независимо от другите изисквания за извършване на фактическите дейности, несъмнено, към датата 12.12.2023г. дружеството има процесното качество на организатор на хазартни игри и след като го е придобило през тази календарна година не може да се сподели тезата на дружеството, че вноската по чл.10а, ал.1 от ЗХ за 2023г. е внесена без основание, респективно няма основание и за нейното връщане, както правилно е посочил в решението си ответният административен орган. Въпросите свързани с фактическото започване или евентуално спиране на дейността нямат отношение към срока на валидност на лиценза. Следователно, фактите кога реално са осъществени дейности по провеждане на хазартни игри са неотнесими към дължимостта на обсъжданата вноска и обуславят извод за неоснователност на искането отправено до ответника.

По изложените съображения, след като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът приема, че отказът е издаден от компетентен орган в установената форма, като в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и той е в съответствие с материалноправните разпоредби, както и с целта на закона.

При тези констатации, въз основа на приложимите законови разпоредби ответният орган закономерно е постановил процесният отказ, респективно жалбата е изцяло НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, на основание чл.143, ал. 3 от АПК, своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, поради което на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, съдът следва да присъди такова. Въпреки добросъвестното изпълнение на задълженията от страна на двама упълномощени процесуални представители, които участваха в проведеното открито заседание и са

представили писмени бележки, с оглед факта, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, проведено е само едно открито заседание с кратка продължителност, без изслушване на вещи лица и свидетели, съдът намира за справедливо възнаграждението да се определи в минималния размер, а именно за сумата от 100 лева, която жалбоподателят следва да заплати в полза на НАП.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Сити Геймс 2019“ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника- адвокат К. Г. от САК, против Решение № 000030-1759 от 19.02.2024г. на Изпълнителния директор на НАП, във връзка с искане с вх. № 26-С-72 от 26.01.2024г., като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА „Сити Геймс 2019“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите /НАП/ сумата от 100 /сто/ лева, разноси- юрисконсултско възнаграждение, за представителство пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: